

חול המועד -סקירה

1. משנה מסכת אבות פרק ג משנה יא

רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות... אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא

2. פירוש רבינו יונה על אבות פרק ג משנה יא

והמבזה את המועדות... ולא אמר המחלל את המועדות מפני שאינו מדבר ביום טוב לעצמו כי בזה לא הוצרך לדבר שיום טוב כשבת הוא. אלא מחולו של מועד מדבר לעושה ביד מלאכת איסור והוא מבזה חולו של מועד ואומר אלו הימים אין להם קדושה כל כך כימים הראשונים ועושה בהם כל מלאכה ותועבה עושה גם בוש לא יבוש:

3. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיח עמוד א

ואמר רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה: כל המבזה את המועדות - כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר אלהי מסכה לא תעשה לך וכתוב בתריה את חג המצות תשמר.

4. רשב"ם מסכת פסחים דף קיח עמוד א

כל המבזה את המועדות. שעושה מלאכה בחולו של מועד דכתיב את חג המצות תשמור ונפקא לן במסכת חגיגה (דף יח א) איסור מלאכה בחולו של מועד:

5. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יח עמוד א

מכלל דתרווייהו סבירא להו דחולו של מועד אסור בעשיית מלאכה, מנהני מילי? דתנו רבנן: +שמות כ"ג+ את חג המצות תשמר שבעת ימים, לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה, דברי רבי יאשיה. רבי יונתן אומר: אינו צריך, קל וחומר: ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפנין ולאחריהן - אסור בעשיית מלאכה, חולו של מועד שיש קדושה לפנין ולאחריהן - אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה? - ששת ימי בראשית יוכיחו, שיש קדושה לפנין ולאחריהן ומותרין בעשיית מלאכה! - מה לששת ימי בראשית - שאין בהן קרבן מוסף, תאמר בחולו של מועד - שיש בו קרבן מוסף. - ראש חדש יוכיח, שיש בו קרבן מוסף - ומותר בעשיית מלאכה! - מה לראש חדש שאין קרוי מקרא קדש, תאמר בחולו של מועד שקרוי מקרא קדש, הואיל וקרוי מקרא קדש - דין הוא שאסור בעשיית מלאכה. תניא אידך: +ויקרא כ"ג+ כל מלאכת עבדה לא תעשו לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה, דברי רבי יוסי הגלילי. רבי עקיבא אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר +ויקרא כ"ג+ אלה מועדי ה' וגו'; במה הכתוב מדבר? אם בראשון - הרי כבר נאמר שבתון, אם בשביעי - הרי כבר נאמר שבתון. הא אין הכתוב מדבר אלא בחולו של מועד, ללמדך שאסור בעשיית מלאכה. תניא אידך: +דברים ט"ז+ ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' מה שביעי עצור - אף ששת ימים עצורין, אי מה שביעי עצור בכל מלאכה - אף ששת ימים עצורין בכל מלאכה? תלמוד לומר: וביום השביעי עצרת - השביעי עצור בכל מלאכה, ואין ששה ימים עצורין בכל מלאכה. הא לא מסרן הכתוב אלא לחכמים, לומר לך איזה יום אסור ואיזה יום מותר, איזו מלאכה אסורה ואיזו מלאכה מותרת.

6. רש"י מסכת חגיגה דף יח עמוד א

הא הרי לא מסרן הכתוב אלא לחכמים - כלומר: מאחר שאמר לך הכתוב שהן עצורין ממלאכה ולא בכולן, ולא פירש אי זו המותרת ואי זו אסורה - דע וראה שלא מסרן אלא לחכמים, היודעים להבין על איזהו להטיל ההיתר ועל אי זו להטיל האיסור, והם יאמרו אי זהו יום טוב על פי קידוש הראייה ואסור בכל מלאכה ואי זהו חולו של מועד שאינו אסור בכל מלאכה, ועל חולו של מועד יגידו לך אי זו מלאכה אסורה - דבר שאינו אבד, ואיזו מלאכה מותרת - דבר האבד.

7. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף יא עמוד ב

גמרא. פתח באבל וסיים במועד! אמר רב שישא בריה דרב אידי: זאת אומרת דברים המותרין במועד - אסורים בימי אבלו. רב אשי אמר: לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא בימי אבלו דמדרבנן הוא, ושרי, אלא אפילו במועד, דאיסור מלאכה מדאורייתא, במקום פסידא - שרו רבנן.

8. תוספות מסכת חגיגה דף יח עמוד א

חולו של מועד אסור בעשיית מלאכה - לכאורה משמע דמלאכה דמיתסרא ביה מדאורייתא דמפיק ליה מפסוק וכן בפרק ב' דמו"ק (דף יא: ושם) לא מיבעיא אבל דמדרבנן אלא אפילו חוש"מ דאורייתא וכן פי' התם בקונטרס וקשה לר"ת דא"כ דבר האבד וכמה מלאכות דשרינן התם היכי משתרו וכי היכן מצינו איסור דאורייתא מקצתו אסור ומקצתו מותר ועוד דתנן בפ"ג דמגילה (דף כא.) כל מקום שאין י"ט ויש מוסף קורין ד' כגון חוש"מ ור"ח אלמא לא מיתסר מלאכה מדקאמר דאין י"ט ועוד דכילל ליה בהדי ר"ח דרבנן כדאמרין בירושלמי דתענית ובמקום שנהגו הלין נשיא דרגילין דלא למיעבד עבידתא בריש ירחא מנהגא הוא ועוד מצינו בירושלמי בפרק שני דמו"ק כלום אסרו מלאכה אלא כדי שיהו אוכלין ושותין ויהיו יגיעים בתורה והם פוחזין ואוכלין ושותין משמע לישנא דמדרבנן הוא... מ"מ משמע לפי האמת דלא מיתסר רק מדרבנן וכי קאמר התם בריש פירקא לא מיבעיא אבל דרבנן אלא אפילו חוש"מ דאורייתא כעין דאורייתא קאמר לפי שיש לו סמך [מקרא דאורייתא אבל ימי האבל ליכא אסמכתא אלא] מדברי קבלה דכתיב והפכתי חגיכם לאבל (עמוס ח) ודקאמר הכא אלא בחוש"מ מי שרי א"כ משמע דאסור מן התורה וי"ל לאו משום דלא משתרי מדאורייתא אלא כיון דאקרא סמכינן ליה למיתסר לא מסברא ליה לאוקמי קרא דשרי בהדיא בהכי וכן פירש הריב"ם בשם רבינו יב"א דמלאכה דמועד מדרבנן ולא כפירוש רבינו שמואל שפירש בערבי פסחים (פסחים דף קיח.) גבי כל המבזה את המועדות כגון עושה מלאכה בחוש"מ והא ליתא דמדרבנן הוא וכדפי' והא דאמרין גבי כותים ותיפוק ליה משום לפני עור לא תתן מכשול במלאכה דחוש"מ משום דסמך פשטא דקרא הוא והוי ליה צדוקין מודין בה.

9. רב אשר וייס - נמסר הכתוב לחכמים

וכן גם לגבי מלאכת חול המועד, דלא כמלאכת שבת וי"ט מלאכת חוה"מ, בשבת אתקשו מלאכת שבת למלאכת המשכן וכל שהיה בהקמת המשכן מלאכה הוא, אבל במלאכת חול המועד לא נתגלה סוד המלאכה, והלא פשוט דיש הגדרה מסויימת לכל עצם מהות המלאכה, וכיון שלא נתגלה ענינה ע"כ שנמסר הדבר לחכמים, ודבריהם כדברי תורה הם. וחידוש עצום יש בגדר זה, דהנה באמת נמסרה כל התורה כולה לחכמים כדי לפרש בה כל מצוה ומצוה, ואף כל פסוק ופסוק, והלא אמרו חכמים (מד"ר תשא) שבלוחות השניות נכללו הלכות ואגדות ומדרשי חז"ל, וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש נמסר למשה בסיני, אך בכל

התורה אין חכמי תושבע"פ אלא מפרשים את כונת התורה, אבל במצוות והלכות שבהם מצינו שנמסרו לידם הרי הם כאילו מחוקקים ויש בידם אף להקל בדאורייתא משום צורך השעה ומשום הפסד ממון, אף שבמקום אחר אין כח ביד חכמים לעקור דבר מה"ת בקום ועשה.

10. רמב"ם הלכות יום טוב פרק ז הלכה א

חולו של מועד אף על פי שלא נאמר בו שבתון הואיל ונקרא מקרא קדש והרי הוא זמן חגיגה במקדש אסור בעשיית מלאכה כדי שלא יהיה כשאר ימי החול שאין בהן קדושה כלל, והעושה בו מלאכה האסורה מכין אותו מכת מרדות מפני שאיסורו מדברי סופרים, ולא כל מלאכת עבודה אסורה בו כיום טוב שסוף הענין בדברים שנאסרו בו כדי שלא יהיה כיום חול לכל דבר, לפיכך יש מלאכות אסורות בו ויש מלאכות מותרות בו.

11. מגיד משנה הלכות יום טוב פרק ז

אבל הרמב"ן ז"ל הטיל פשרה ואמר שכל מלאכה שאינה לצורך המועד ואינו דבר האבד אסורה מן התורה ושהוא לצורך המועד מותר בין במלאכת אומן בין במלאכת הדיוט אע"פ שאינו דבר האבד וכן כל שהוא דבר האבד מותרת אע"פ שאינה לצורך המועד ואע"ג דאית בה טירחא יתירתא וחכמים מדבריהם אסרו קצת מלאכות אלו כמו שיתבאר. ועל זה אמרו בירושלמי שהיה ראוי להתיר מלאכות אלו כדי שיתעסקו בהן ולא יהיו בטלן שהבטלה מביאה לידי פחיתות ועיקר חש"מ ודאי דבר תורה הוא ע"כ דבריו. ונראה שלזה הסכים הרשב"א ז"ל סוף פ' לפני אידיהן:

12. דרשה לראש השנה לרמב"ן

אבל הענין כך הוא, שנצטוונו מן התורה במלת שבתון להיות לנו מנוחה ביום טוב שלא נטרח אפילו בדברים שאינן מלאכה, ואם לא אמר אלא כל מלאכת עבודה לא תעשו היה מותר מן התורה כל טורח ועמל שאין בו מלאכה ממש מן האבות ותולדותיהן, ויכול הוא לטרוח כל היום למדוד התבואות ולשקול הפירות והמתכות, ולמלא החביות יין ולפנות הכלים ועורות השורים והכבשים והקורות וגם אבנים מבית לבית, ואם היתה עיר מוקפת חומה ודלתות נעולות בלילה יהיו עומסים על החמורים ואף יין וענבים יביאו ב"ט, ויהיה השוק מלא לכל מקח וממכר ותהיה החנות פתוחה והחנוני מקיף והשולחני יושב על שולחנו והזהובים לפניו ומחליף, וכן הפועלים יהיו יכולים להשכים למלאכתם ויהיו משכירין עצמם כחול לדברים הללו וכיוצא בהם, והותרו ימים טובים ואפילו השבת עצמה שבכל אלו אין בהם לא אב מלאכה ולא תולדה, וכי זהו כבוד שצוה הכתוב ביום טוב וענג שצוה בשבת שלא יוציא גרוגרת אחת מביתו לרשות הרבים, אבל יגלגל זבל שבחצרו כל היום מלמעלה למטה וימלא ממנו קופות ומשפלות לרפת בקר, ויסיע אבנים גדולות אבנים יקרות אבני גזית ויעצב בהם, אם כן אין השבתות מנוחה ואין ימים טובים שבתון אלא מדברי סופרים.

אבל העיקר כך הוא, שהזהרנו במלאכות בשבת בלאו וכתר ובחיוב סקילה, וכל העושה מלאכה אחת אפילו קטנה שבקטנות שהיא אב או תולדה ענוש כרת ונסקל, והטרחים והעמל כשאין בהם אב מלאכה ולא תולדה הוזהרנו בהם בעשה דשבתון, וביר"ט נמי המלאכות בלאו והטרח בעשה הזה שהוא שבתון, כלומר יום מנוחה ובטול שנעמד בטלים ולא נעשה דבר, וממנו אמר הנביא וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך וגו', ובאו חכמים והוסיפו בשבתון שלא יטלטל אפילו אבן קטנה, וכן תירגם אונקלוס שבתון ניהא כלומר שינוח, וכן שבת שבתון יהיה לארץ שבת של מנוחה שתנוח הארץ שלא יחרוש ולא יעבוד אותה כלל, וזהו מה שדרשו בזו הברייתא במכילתא שאין בחולו של מועד משום שבות, וזהו מן התורה, שאילו מדבריהם כל דבר שאינו עושה אינו אומר לגוי ועושה (מו"ק י"ב א') שאפילו בשבות דאמירה החמירו בו, וענין זה הגון ומתוקן מאד.

13. חידושי הריטב"א מסכת ראש השנה דף לב עמוד ב

וברם צריך את למידע דכל מאי דאמרין בכל דוכתא שבות דרבנן לאו למימרא שאין לנו שבות מן התורה כלל, דא"כ נמצאת שבת כחול מן התורה שהחנניות פתוחות ואוצרות תבואה ויין, ומטלטלין חפצים מבית לבית דרך כרמלית ומודדין ושוקלין ומונין, ואינו בדין שאסרה תורה הוצאה כגרוגרת והתירה העמל הגדול הזה שא"כ אין זה יום מנוחה, אלא כך עיקרן של דברים כי בכלל מצות עשה שבות של תורה לשבות ממלאכות יש לשבות מכל שבות דרך כלל שלא לעשות שבת כחול, אבל בכל פרט ופרט כי עביד ל' וזהיר באיך דלא הוי שבת כחול הוי שבות דרבנן, נמצא שיש לשבות עיקר מן התורה, ולפיכך העמידו בו חכמים דבריהם במקומות הרבה לדחות מצוה של תורה, וזו מרגליות שבידינו מרבינו הרמב"ן מפי מוריניו ז"ל

14. שו"ת חתם סופר חלק ה - השמטות סימן קצה

מפורש בנחמיה ... דיושב בחנות ומוכר ולוקח הוא מחלל שבת כמה שכתוב בפירושו. האמנם נמצא בדברי חכמי התלמוד 'מקח וממכר בשבת אסור מדרבנן' ... והיינו באקראי ליקח דבר מחבירו, דבר מאכל או שום דבר בארעי ואקראי, זה אינו בכלל דברי נחמיה הנ"ל, ואסרוהו התלמודים. אבל הקובע מקח וממכר, ופוחת חנותו בשבת, ושוכר ומשכיר – הרי הוא מחלל שבת בפרהסיא

15. ר' עובדיה מברטנורא מסכת אבות פרק ג משנה יא

המבזה את המועדות - ימים של חול המועד, עושה בהן מלאכה או נוהג בהן מנהג חול באכילה ושתייה:

16. ספר כלבו סימן ס ד"ה ירושלמי אמר

ירושלמי אמר ר' אבא בר ממל אלו היה מי שימנה עמי התרתי שיהיו עושיין מלאכה בחולו של מועד כלום אסור לעשות מלאכה אלא כדי שיהיו אוכלין ושותין ושמיחים ויגעים בתורה ועכשיו אוכלין ושותין ופוחזין, נראה מדעת זה החכם שאיסור גדול בשחוק ובקלות ראש יותר מעשיית מלאכה, וכן האמת כי מי שעוסק במלאכה עוסק בישוב העולם והיא מצוה גדולה שכן מצינו בונה בית ונוטר כרם שחוזר מעורכי המלחמה אויבי השם לפי שעוסק בישובו של עולם, וכונת התורה בנתינת המועדות והראיה לפני השם כדי להדבק באהבתו וביראתו ולעסוק בתורתו התמימה ולמדו ליראה השם הנכבד והנורא מן החכמים החסידים העולים לראות פני האדון ה' אלהי ישראל שלש פעמים בשנה, נשלמו הלכות יום טוב ת"ל.

17. עמק ברכה – ערך חול המועד (א)

ריש מ"ק: תנן: משקין בית השלחין במועד וכו' בשלמא מועד משום טרחא הוא ובמקום פסידא שרו רבנן. ופירש"י: משום הכי שרי דלא אסור בשום מלאכה אלא משום טרחא. הנה מבואר, דבין אם איסור חוה"מ הוא מדרבנן, או מדאורייתא אלא שמסרו הכתוב לחכמים – הגדר מלאכה באסור בו הוא מלאכת טורח

18. Chol HaMoed Observance in Modern Times – Rabbi Chaim Jachter

Rav Chaim Soloveitchik (cited by Rav Yosef Dov Soloveitchik, Shiurim Lezecher Abba Mari Z"l 1:119) characterizes Chol Hamoed as a day that is, "endowed with the same Kedushat Hayom as Yom Tov; the only difference is that we are permitted to engage in Melacha on Yom Tov." The Ritva (Moed Katan 13a s.v. Ela Amar Rav Ashi) asserts that the objective of the Chol Hamoed work restrictions is to remove impediments to proper Simchat Yom Tov. On the other hand, Halacha permits certain labor activities on Chol Hamoed to facilitate Simchat Yom Tov. Accordingly, the nature of the Chol Hamoed restrictions fundamentally differs from the prohibition to work on Shabbat and Yom Tov.

The prohibition to work on Shabbat and Yom Tov is not utilitarian in nature. Thus, the Halacha forbids Melacha on Shabbat and Yom Tov in all circumstances except for danger to life. The prohibition to perform certain work on Chol Hamoed, on the other hand, is utilitarian in nature. Its purpose is to create an atmosphere of Simchat Yom Tov. Work is permitted if it serves to enhance Simchat Yom Tov.

19. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף י עמוד א-ב

מאי שנא הני? הואיל ויחיד גומר בהן את ההלל, דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחזקדק, שמונה עשר ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל: שמונה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב (הראשון) של עצרת; ובגולה עשרים ואחד: תשעה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ושני ימים טובים של פסח, ושני ימים טובים של עצרת. מאי שנא בחג דאמר' כל יומא, ומאי שנא בפסח דלא אמרינן כל יומא? דחג חלוקין בקרבנותיהן, דפסח אין חלוקין בקרבנותיהן. שבת דחלוקה בקרבנותיה לימא! לא איקרי מועד. ראש חודש דאיקרי מועד לימא! לא איקדיש בעשיית מלאכה

20. The Basic Principles - Permitted Activities (Summarizing from SA 530-47)

The five basic rules of permitted labor on Chol Hamoed are as follows. Halacha permits one to engage in work in order to avoid a loss (Davar Haaveid) if it does not involve excessive effort (Tircha Yeteira). The aforementioned Ritva explains that if work would be forbidden in this circumstance one would worry about the loss and be unable to enjoy the Yom Tov. One may perform work for Chol Hamoed or Yom Tov needs (Tzorchei Hamoed). One may fix certain broken items in a makeshift manner (Maaseh Hedyot). One may employ a poor worker who does not have sufficient funds to purchase his Yom Tov needs. One may engage in labor that is necessary for the community. For example, both Rav Hershel Schachter and Rav Mordechai Willig ruled that it was permissible for me to visit a community to design its Eruv on Chol Hamoed.

The Basic Principles - Forbidden Activities

The basic five categories of forbidden labor on Chol Hamoed are as follows. Generally, one may not engage in work that involves considerable effort if no concern for monetary loss exists. One may not perform such work that is not needed for Yom Tov or Chol Hamoed. One may not fix a broken item in a professional manner (Maaseh Uman). One may not perform labor that one deliberately delegated for Chol Hamoed (Keevein Melachto Lamoed). Finally, one may not perform work that involves excessive effort even if one will incur a loss if he does not perform this labor on Chol Hamoed.

21. ש"ת הרא"ש כלל כג סימן ג

ששאלת על הנחת תפילין בחול המועד. יש מהגאונים שאמרו שאין להניח תפילין בחול המועד, שאין צריך אות, שהן עצמן אות, שאסור בעשיית מלאכה בדבר שאינו אבד; ועוד, שחייב בישיבת סוכה בחג, ובפסח חייב באכילת מצה; ולא מסתבר טעמייהו... אלמא, לדברי שניהם מניחין תפילין במועד; דדוקא שבת ויום טוב מיקרו אות, שאסורין בכל מלאכה וקרויין מקרא קדש. וכל שכן לרבינו תם ז"ל, שפירש שאיסור מלאכה של חול המועד בדבר שאינו אבד אינו אלא מדרבנן, דהשתא ליכא אות מדאורייתא. ויש שמניחין בלא ברכה, משום ספק ברכה לבטלה. ושולם, אשר בן ה"ר יחיאל זצ"ל.

22. Rabbi Yair Hoffman

<https://www.theyeshivaworld.com/news/headlines-breaking-stories/1554149/vacation-days-using-them-during-summer-vs-chol-hamoed-a-halachic-analysis.html>

It is perhaps one of the most pertinent questions that affect frum people who work in Corporate America:

May one take vacation days in July and August if that would mean that they would have to work over Chol HaMo'ed?

It is a very pertinent question because some 73% of Americans get a set number of paid vacation days each year. Most of them get only 10 days. Some get 4 days. Others get 14. And some even get 20. All this is according to a 2013 study by the Center for Economic and Policy Research.

To restate and better understand the question:

Can an employee who gets, say, 10 vacation days a year – take them during August and go on summer vacation with his family – if that would mean that he would have to work over Chol Hamoed? Or is this considered *mechaven malachto lamoed* – purposefully putting his work on Chol HaMoed rather than some other time?

In other words, is a person obligated to take his or her vacation days on Chol HaMoed?

Before we examine this question, however, let's get some background on the meaning of mechaven melachto laMoed.

THE PROHIBITION

There is a prohibition discussed in the Mishna of Moed Kotton and quantified in Shulchan Aruch (536:1, 537:16 and 538:1) called "Mechaven Malachto laMoed." This means directing his work to take place on Chol HaMoed." The issue is an

important one to the point that the Maharil (Hilchos Chol HaMoed #4) writes that one who does so is counted among those who denigrate the Moadim (See Pirkei Avos 3:11) and loses his portion in the world to come.

REASON FOR IT

The Sefer HaChinuch (Mitzvah 323) explains the reason behind “Mechaven Malachto laMoed.” He writes, “Not to perform labor were the days of Chol haMoed established, rather to rejoice before Hashem that is to hear words of Torah etc.”

MAJOR CONTROVERSY

This issue is a question that many Bnei Torah ask their Rav or Posaik and the responses across the country are very wide-ranging. Some Rabbonim forbid it entirely based upon the rulings of the Debreciner Rav zt”l (Be’er Moshe Vol. VII #69) and lbc”l Rav Moshe Shternbuch Shlita (Moadim uZmanim Vol. IV #305). Others permit it based on Rav Moshe Feinstein’s psak that appears in the Chol HaMoed Sefer and others forbid it, based upon this very same ruling of Rav Feinstein zt”l.

THE HISTORY OF THE QUESTION

This question was posed to Rav Moshe Feinstein zt”l, way back in 1980, by Rabbi Dovid Zucker and Rabbi Moshe Francis, who were working on their first edition of their Chol HaMoed Sefer at the time.

THE RAV MOSHE QUOTE

After they had written their sefer, they posed questions to Rav Moshe Feinstein zt”l. The language of the response of Rav Moshe was shown to Rav Moshe before it went to print. Rav Feinstein zt”l approved the text but made some clarifying additions of his own – which appear below. Rav Feinstein’s additions are in parentheses. This author’s clarifying additions are in brackets. In his ruling #18 the Hebrew reads as follows:

It is permitted for a hired worker to take his vacation days in the summer when he has some reason to take it then particularly (for example if he wishes to go to the mountains during the summer).[He may do so] even if he knows that through this he will be forced to work on Chol HaMoed. This is not considered Mechaven Malachto BaMoed. (However, from the perspective of a Midas Chasidus, a meritorious act, there is a maaleh not to take his vacation days during the summer so that he will not have to work on Chol HaMoed.) However, if he has no reason to take his vacation days during the summer, then he must take them specifically on Chol HaMoed.

After speaking to those involved when the question was presented and written, it seems that Rav Feinstein’s view is as follows: Ideally, as a midas Chasidus, he should not take his vacation days during the summer – if he (or she) will have to work over chol hamoed on account of this – even if it would be much more convenient.

If, however, there is a pressing reason to do so – then it would be permitted.

If there is no significant reason to do so – then it would be forbidden to do so.

It is unclear, however, whether the prohibition is because of full-fledged “mechaven malachto ba’moed” or because of a different type of prohibition which is essentially understood as “forcing oneself to be in a mechaven malachto situation.” This author’s view is that it is the latter.

ANOTHER ISSUE

Another issue is that of what are the consequences. Was Rav Feinstein’s ruling issued under the presumption that a person would actually be fired if he took off more days during chol hamoed? Or was he discussing a case where the boss would be mildly upset but that the employee would not actually be fired [but his pay would be docked]? If it is the latter, would there be a different halacha? When this question was posed by this author to those involved when the question was posed, they were uncertain. The author of Sefer Moadei Hashem (page 107) assumes that Rav Moshe’s response was only if the employee would be fired if he took off for both sets. This, however, is not so clear. The issue of Davar Ha’Aved would also come in to play and thus needs to be presented to a qualified Rav or Posaik.

CONCLUSION

The issue of vacation days in summer versus Chol haMoed is not a simple one. There may be a difference between someone with less job security and someone with more job security.

It is, however, very important to spend time with family and to vacation with them. Therapists point out that a key factor in making sure our children remain drug free and mentally healthy is if we spend quality time with our children – both in terms of eating dinner together as well as vacationing together. A good family vacation is a healthy bonding experience.